

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1905.

Treść: (№ 113—120.) 113. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycyi do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców. — 114. Obwieszczenie, dotyczące zmiany §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891. — 115. Rozporządzenie, zawierające zmianę dodatków aktywnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyjonaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongrui duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego. — 116. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Kladnie. — 117. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Chebie. — 118. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróźnych naprzód i później wysłanych. — 119. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim. — 120. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury preszbarskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

113.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycyi do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

Główną komorę II. klasy w Gorycyi upoważnia się do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców w myśl artykułu VIII., liczba 7, ustęp 1 i artykułu IX, liczba 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wr.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 7. lipca 1905,

dotyczące zmiany §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891 Nr. 4 z r. 1892.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłostwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 17. marca 1905 udzielić na podstawie §u 9 cesarskiego patentu z dnia 8. kwietnia 1861, Dz. u. p. Nr. 41, i w myśl §u 136, 1, ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4, zwierzchniczego zatwierdzenia zmianom §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 tegoż ustroju, uchwalonym przez ewangelickie synody jeneralne A. i H. wyzn. w roku 1901.

W ślad zatem brzmieć mają:

„§ 64.

Prawo wyboru proboszczów tudzież (w przypadkach wymienionych szczegółowo w §ie 35) wikarych przysłuży w każdej gminie ogółowi wszystkich członków do głosu uprawnionych.

Inne prawa, przysługujące całej gminie, wykonywa w mniejszych gminach, których liczba dusz 500 nie przekracza, ogół wszystkich członków do głosu uprawnionych czyli zebranie gminne, w większych gminach, liczących więcej niż 500 dusz reprezentacya gminna, wybrana przez zebranie gminne.

Liczba członków reprezentacyi gminnej wynosi w gminach liczących od 500 — 1000 dusz 30—40, ponad 1000—2500 dusz 40—60, ponad 2500 do 5000 dusz 60—80 a w gminach liczących ponad 5000 dusz 80—100.

Większą lub mniejszą liczbę członków może na wniosek reprezentacyi gminnej, uchwalony większością dwóch trzecich głosów, zatwierdzić wydział superintendencyalny.

§ 74.

Gdzie tego miejscowe stosunki w gminie wymagają, może presbyteryum powierzyć przeprowadzenie tych wyborów poszczególnym komisjom (§ 41, 6).

W gminach, podzielonych na podstawie zatwierdzonej przez wydział starszeństwa uchwały reprezentacyi gminnej na obwody terytorjalne lub okręgi gminne, można wybór reprezentacyi gminnej przeprowadzić także okręgami.

W tym celu ustalić należy z góry przypadającą na każdy okrąg ilość reprezentantów gminnych. Liczba reprezentantów gminnych jednego okręgu gminnego pozostawać musi do liczby reprezentantów gminnych dla całej gminy w tym samym stosunku, w którym pozostaje ilość dusz pierwszego do ilości dusz tej ostatniej.

Uprawnieni do głosu członkowie gminy w każdym okręgu wybierają ze swego grona oznaczoną liczbę reprezentantów gminnych. Wybrani we wszystkich okręgach tworzą łącznie reprezentacyę gminną.

Reprezentacya gminna może za zgodą wydziału superintendencyalnego poczynić zmiany w owym terytorjalnym podziale.

§ 90, 4, ustęp ostatni:

Dla delegatów, wymienionych pod 2, 3 i 4, których się dla każdego zebrania gminnego osobno wybiera, wybiera się zastępców; wybór ponowny jest dopuszczalny.

§ 105, 3.

Objęcie tego urzędu nie zmienia w niczem stanowiska superintendenta jako proboszcza swojej gminy; mają oni jednak prawo do wikaryusza superintendencyalnego (§ 35 i § 163, 1), wyjąwszy tych, których okrąg nie obejmuje więcej jak dziesięć gmin i nie ma podziału w senioracie (§ 114).

§ 108.

W zgromadzeniu superintendencyalnym biorą udział . . .

3. dwaj proboszczowie i dwaj świeccy członkowie każdego zgromadzenia seniorackiego, których ono z grona swych członków wybierze; jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dziesięć probostw, wysłać można trzech proboszczów i trzech członków świeckich a jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, czterech proboszczów i czterech członków świeckich;

.....

7. Oprócz tego deleguje gmina wiedeńska wyznania augsburskiego — jak długo pozostaje niepodzielnie w dotychczasowym związku superintendencyalnym — do jego zgromadzenia superintendencyalnego jednego delegata duchownego i jednego świeckiego, których wybiera presbyteryum tej gminy z grona swych członków.

Dla delegatów, wymienionych pod 3, 4, 5, 6 i 7 wybiera się zastępców; ponowny wybór jest dopuszczalny.

§ 125.

Synod jeneralny składa się:

.....

2. ze seniora i jednego świeckiego delegata każdego senioratu, którego wybiera zgromadzenie superintendencyalne z pomiędzy należących do tego wyznania świeckich członków dotyczącego zgromadzenia seniorackiego. Jeżeli jednak seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, natenczas deleguje on do synodu jeneralnego oprócz tego jeszcze jednego członka duchownego i jednego świeckiego, których wybiera zgromadzenie superintendencyalne. W superintendenturach bez senioratów wybiera się jako delegatów synodalnych jeszcze jednego duchownego i jednego świeckiego członka odnośnego wyznania z pomiędzy członków zebrania superintendencyalnego;

.....

4. ze stałego dyrektora każdego do wyznania należącego seminaryum nauczycielskiego i z dwóch delegatów, których wybierają względną większością ze swego grona wszyscy stale mianowani, do wyznania należący nauczyciele w odnośnych szkołach ludowych i wydziałowych.

Wyższa Rada kościelna doręczyć ma w tym celu każdemu uprawnionemu do wyboru nauczy-

cielowi spis wszystkich wybieralnych nauczycieli, z wezwaniem, by wymienił radzie kościelnej w oznaczonym terminie na piśmie dwóch nauczycieli, których wybiera delegatami oraz dwóch nauczycieli, których wybiera zastępcami. Po upływie terminu do wyboru przeprowadza wyższa rada kościelna skrutynium i wystawia wybranym w myśl §u 8 delegatom certyfikat wyboru. Ów zastępca, na którego padła największa ilość głosów, wstępuje w razie potrzeby pierwszy.“

Zmiany powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Hartel wlr.

115.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę dodatków aktywalnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyjaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongruy duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gdy w myśl art. XI dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905, z chwilą zatwierdzenia nowo wybranego przełożonego XXI. dzielnicy, połączenie objętych nią dotychczasowych gmin przedmiejskich względnie części gmin ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem stało się prawomocnem, przeto asygnuje się urzędnikom i nauczycielom państwowym, tudzież należącym do kategorii służby funkcyjaryuszom państwowym, mającym siedzibę urzędową w dotychczasowych gminach miejscowych względnie częściach gmin, wyliczonych w art. I, ustęp 1 powołanej wyżej ustawy krajowej, od 1. lipca 1905 począwszy dodatki aktywne, ustanowione w dodatku c) do ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47 względnie w §ie 9 ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255.

Z tą samą chwilą asygnuje się samoistnym duszpasterzom i kooperatorom z siedzibą w wymienionych wyżej gminach względnie częściach gmin przypadającą w myśl wzoru I ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, na Wiedeń kongruę a podaną pod I, l. 2 tego wzoru strefę liczyć należy od granicy nowego wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gautsch wlr.

Hartel wlr.

Piętak wlr.

Randa wlr.

Schönaich wlr.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Klein wlr.

Wrba wlr.

116.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kładnie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Kładno w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany być ma odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5°/oego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chebie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Cheb w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5°/oego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

118.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych naprzód i później wystanych.

Główną komorę II. klasy w Morawskiej Ostrawie upoważnia się do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych, naprzód i później wystanych a to w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wlr.

119.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczania w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim.

Wyznaczony w §ie 2 obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 131, termin ukończenia i puszczania

w ruchu normalnotorowej elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni na Chiarbola Superiore i Servola do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim aż do połączenia z początkową przestrzenią, przedłużono aż do 13. czerwca 1907.

Wrba wlr.

120.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1905,**

dotyczące utworzenia ekspozytury preszburskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu, utworzono w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem ekspozyturę królewsko-węgierskiej głównej komory I. klasy w Preszburgu, z upoważnieniem do wejściowej adnotacyi blach i surowych naczyń, wprowadzanych do fabryki w obrocie uszlachetniającym oraz do wyjściowego odprawiania wytworzonych z nich wyrobów gotowych.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.